

Manyak Herif 2 Bölüm

– Sami Biber · 18 Eylül 2016

Resmen şairin ya da ne bileyim işte adamın birinin dediği gibi binmiştik bir alamete gidiyorduk kıyamete. Bu gidişin sonu Kadıköy değil Tahtalıköy gibi görünüyordu çünkü... Sedat gaz pedalına yüklendikçe yüklenmişti. Biz üç yolcunun yapacağı tek şey anın keyfini çıkartmaktan ibaretti.

SAMİ- (Nurten Hanım'a) Eeee, Göksu'ya bir alem-i âb eylemeye gitmediğinize göre nereye gidiyorsunuz böyle?

NURTEN- Kadıköy'den Eminönü'ne geçeceğiz Sami Bey. Mısır çarşısından bu manyağa (Kamil'i kastediyor tabii ki) hamster alacağız.

Şaşırmıştım tabii ki. Altmış üç yaşında bir insan ne kadar bunamış olursa olsun hamsteri yani bir çeşit fareyi ne yapacaktı ki?

Merakla sordum.

SAMİ- Allah Allah. Hamsteri ne yapacaksınız?

KAMİL- Ya Sami sen de çok cahilsin. Hamster ne yapılır? Yiyeceğim elbette.

Gözlerim dehşetle açılmıştı. Nurten Hanım derhal olaya müdahale etti.

NURTEN- Ah Sami Bey ahhh. Bir an başından ayrılısam yiyecek zavallı hayvancıkları. İşin doğrusu önce farkında değildim. Eve hamster alıyoruz iki gün demeden ortadan kayboluyor. Bu arada da bu arkadaşın olacak sapık ha bire şişmanlıyor. Oysa ben bunu ebe gümecici, kuzu kulağı, madımak gibi otlarla besliyorum. Yani böylesine şişmemesi lazım.

SAMİ- Yanlış bir kanaat. Sığırlar da ot yiyor ama maşallahları var. Hatta fil de ot obur bir hayvandır.

NURTEN- Neyse... Canan Karatay'a gittiğimizde "Bunu protein manyağı yapmışsın ayol" Deyince hamsterlerin nereye kaybolduğu ortaya çıktı. Şimdi yine niye alıyorum peki? Yiyemeyecek ya. Çünkü ben başındayım. Yiyemeyince sinirden iyice zayıflayacak da insana benzeyecek biraz.

SAMİ- Vay arkadaşım benim vay. Demek Hamster ha?

ASUDE- Sedaaatttt. Hamster ne?

SEDAT- Ne hamsteri şekerim?

ASUDE- Ulan duymuyor musun? Orada bir hamster muhabbeti yapıyor.

SEDAT- Benim kulaklarım sana programlı hayatım. Hiç kimseyi duyduğum yok.

ASUDE- Sor bakalım neymiş hamster. İyi bir şeyse al bi tane bana da.

Sedat arkasını bile dönmeden seslendi

SEDAT- Hoop sayın yolcular. Asude soruyor. Hamster ne?

KAMİL- Cricetidae familyasına dahil otçul bir çeşit tarla faresidir. Eti çok lezzetlidir. Tecrübeyle sabit.

SEDAT-(Asudeye)Tarlada yetişen bir çeşit otmuş hayatım. Çok lezzetli olduğunu söylüyor buradaki bir amca.

ASUDE- Güzell. Gelirken bana hamster getir o halde.

SEDAT- Baş üstüne hayatım. Ne demişler " Vaasa evinizde fare, buluruz ona da çare. Ha ha haaaaa.

ASUDE- İğrenç köpek. Fareden ne kadar korktuğumu biliyorsun o yüzden bana böyle iğrenç bir espri yapıyorsun değil mi?

Eyvah eyvah. Sedat tam anlamıyla ayvayı yemişti. Elinde bir hamsterle Asude'nin karşısına çıktığı anda olabilecekleri düşününce Sedat adına iliklerime kadar ürperdim.

Efendim, İstanbul trafiği malum. Otobüsümüz tam olarak...

Hay Allahım ya. Şimdi o durağın adını nasıl yazacağım ? Yaz yaz bitecek gibi değil ki. Neyse yine de yazayım.

Evet, otobüsümüz tam olarak "Türkiye Çimento Müstahsilleri Teknik ve Anadolu Teknik ve

Endüstri Meslek Lisesi Durağı'nda durmak zorunda kaldı. Çünkü trafik tıkanı bir anda.

İnanmıyorsunuz belki ama vallahi billahi bizim hatta ismi böyle olan bir durak var. Bazen bir yolcu biniyor ve soruyor. "Şoför bey Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliğı Teknik ve Anadolu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi Durağından geçer mi? Diye. Yolcu bunu diyene kadar durağı çoktaan geçmiş oluyoruz.

Dahili anonsta bu durağın adını söyleyen kızcağız, öğrendiğime göre bu kadar uzun bir durak adını sabır ve sebatla söylediği için İ.E.T.T tarafından ödüllendirilerek İ.E.T.T Genel Müdür Yardımcılığına getirilmiş.

Neyse efendim. Otobüsümüz durakta durdu ama kapıyı açmıyor Sedat. Yine de fırsat bu fırsat deyip yerimden kalkarak Sedat'ın önündeki bir sürü düğmeye bastıktan sonra nihayet kapıyı açtım. Açmama birlikte içeri kim girse iyi? Bizim Mualla Tekdemir Teyze.

Tabii ki başka yolcular da var ama onlar teferruat?

MUALLA TEKDEMİR - (Yokkk. Cesur bir insan sayılırım ama onun yaşını yazacak kadar cesur değilim. Emekli Muhasebe Şefi. Aynı zamanda müthiş bir şair.)

GENÇ KIZ- Bildiğiniz emocu tiplerden herhangi bir kız.

MUALLA- (Sedat'a) Üsküdar mı evladım?

SAMİ- Oooo Mualla Hanım Teyze. Sizi buralara hangi rüzgarlar attı böyle?

MUALLA- Rüzgar kırdı dalımı / Ellerin günahı ne/ Ben yitirdim yolumu / Yolların günahı ne.

SAMİ- Ah bu yaşlılığın gözü kör olsun. Yolunuzu şaşırdınız yine değil mi?

MUALLA- Yürüdüm yavaş yavaş/ Kundurama değdi taş/ Şaşırdıysam şaşırdım/ Sana ne ey arkadaş?

İyidir hoştur da biraz asabidir Mualla Teyze. Tıpkı ben gibi. O yüzden alemde ben nasıl ki "Agresif Şair " olarak bilinirsem o da "Sabıkalı Şair " olarak bilinir. Yine de Mualla Teyzenin olduğu yerde agresiflik yapmam tabii ki.

SAMİ-Hanım Teyzeciğim bu araba Üsküdar'a gitmiyor. İn sen olmazsa. 11 M yi bekle ona bin.

SEDAT- Otur teyze. Sen bakma bu bunağa. Üsküdar'a gidiyoruz.

SAMİ- Nasıl Üsküdar'a gidiyoruz ya? Ulan bu 13 B değil mi? 13 B de Kadıköy otobüsü değil mi?

ASUDE- Benimle dalaşmayacaktın moruk. Ha ha haaaa.

DİĞER YOLCULAR- Şoför bey Üsküdar mı Kadıköy mü? Ona göre binelim.

SAMİ- Kadıköy

SEDAT ve ASUDE- Üsküdar

KAMİL- Malatya - Pötürge.

NURTEN- Ne Malatyası- Ne Pötürgesi ayol. Balıkesir- Ayvalık.

MUALLA- Ben Sirkeci'ye gidecektim. Evde sirke bitmiş de.

KAMİL- Şimdi bol sirkeli, sarımsaklı bir işkembe olacaktı ki şurada. Ahhh ahhh.

MUALLA- Mardin kapısından atlayacaksın / Az ye Kamil az ye, çatlayacaksın.

Kamil, Nurten Hanım, Ben, Mualla Teyze, hepimiz şair ve yazar olduğumuz için birbirimizi tanıyoruz tabii ki.

Otobüs tam bir curcuna. Akli başında yolcular sağlık ve selametleri açısından otobüsten inseler de genç bir kız inmedi.

SAMİ-(Mualla Teyzeye) Şiir etkinliğine mi Mualla Hanım?

MUALLA- Yok Sami beycim. Sirkeçiden lokum filan alacaktım. Hazır gitmişken sirke de alayım bari dedim.

SAMİ- Fatih'ten Sirkeçiye gideyim derken Anadolu yakasına geçtin ve Ümraniye Soyak- Yenişehir kadar vardın demek. Helal olsun.

MUALLA- Soyak-Yenişehir miydi o otobüse bindiğim yer. Oraya da Sabiha Gökçen Hava alanından gelmişim.

SAMİ- İnanılır gibi değil. Fatih'ten Sirkeçi'ye gitmek için yola çıkmak ve Kurtköy'e kadar gitmek

gerçekten de dehşet bir şey.

MUALLA- Evet ya.. Bence de Sirkeci o kadar uzak olmamalıydı.

SAMİ- Değildir zaten ya neyse. Eee Sirkeci'ye sadece sirke almaya mı gidecektiniz?

MUALLA- Yok, bizim Hayrünisa, -Nurlar içinde yatsın.- Onun kırk mevlidini yapmak için mevlit şekeri almaya gidiyordum. Hazır Sirkeci'ye gitmişken sirke de alacaktım.

SAMİ- Allah Allah. Hayrünisa Hanım öldü mü? Çok üzöldümmm.

MUALLA- Ayol sen bana bildirmemiş miydin kırk gün önce " Hayrünisa Hanım Rahmet-i Rahmana kavuştu "Diye.

SAMİ- Ah Mualla Hanım aahhh. Ben size "Rahmet-i rahmana kavuştu " mu dedim? Ben size "Servet-i sâmana " Kavuştu dedim.

MUALLA- Yani şimdi ben kırk gündür boşuna mı siyahlar giyip yas tutuyorum Hayrünisacım gitti diye? Yahu arkasından "Gittiiiiiiii" Diye şiir bile yazmıştım.

KAMİL- Kim samana kavuşmuş? Samanı ne yapacaktı ki?

GENÇ KIZ- (Yaklaşık yarım saat çantasında akbil kartını aradıktan sonra) Amcalar, teyzeler, fazla akbili olan var mı?

KAMİL- Geç otur be kızım. Şoförün akbil gördüğü mü var?

Gerçekten de Sedat'ın akbil, makbil görecek hali yoktu. Yol açılır açılmaz yine gazı kökledi ama o ne? Ümraniye istikametine kıvrılacağına bastırıldı gidiyor ve aman Allah'ım. Mustafa Kemal Mahallesi saptı. Yani adam resmen Üsküdar'a gidiyor.

Derhal telefona sarıldım.

SAMİ- Alo Hayri Bey. Sedat Mustafa Kemal Mahallesi saptı. Acil olarak Bulgurlu'da polis barikat filan kursun, durdurun bu manyağı.

HAYRİ- Tamam beyefendi. Aramızda kalsın ama bu sefer polislerin arasına karışıp on dörtlüyü Allah ne veriyse boşaltacağım bu Sedat şerefsizinin üzerine. Kim vurduya gidecek namussuz.

SAMİ- Yazık yahu. Aslan gibi delikanlı Sedat.

ASUDE- (Sedat'a) O Emekli tarih öğretmeni olacak yosma sana mı asılıyor yine? Ona neymiş senin aslan gibi delikanlı olman?

SAMİ- (Hayri'ye) Aga vaz geçtim. Sen vur bu Sedat'ı. Sırf şu Asude denen şıllık dul kalsın diye vur.

HAYRİ- Ben o Asudenin. Biiipp. Biiip biiip.

MUALLA- Âsude hedefine varmaz söz neye yarar/ Çıkmazlar içindeyken sorular cevap arar./ Aşk yolundan irkildim düşüncem sarpa sarar / Uçan kuştan kıskanan helalim olamadın....Asude kim?

KAMİL- Bir çeşit yemek.

NURTEN- Ne yemeği yahu. Şoför beyin eşi.

ASUDE- Sedaaatttt. Polis yolları tutacakmış. Duydun değil mi?

SEDAT- Merak etme hayatım. Bir sürü alternatif yol var. Hepsini tutacak değiller ya.

Gerçekten de Sedat ana yolu bırakıp mahalle aralarına daldı. Artık neredeyiz, nereye gidiyoruz sadece Sedat biliyor.

KAMİL- Çok hızlı gidiyor bu şoför. İnşallah bir kaza yapıp da şu harika tipime bir zeval getirmez.

GENÇ KIZ- Ohoooo, amcama bak sen. Daha tipim diyor. Tip de tip olsa bari. Sen de tipim dersin ya ben ne yapayım.

SAMİ- Ayıp ayıp. İnsan dedesi yaşındaki adama tipsiz der mi?

GENÇ KIZ- Mübarek belediye otobüsü değil, Dar-ül aceze aracı sanki.

MUALLA- Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem/ Yüreğim çok yufkadır, bir hayvanı dövemem. / Böyle uyuz kızları hemen yanımdan koğarım.

SAMİ- Koğamazsın ki.

MUALLA- Ne koğamaması..Vallahi boğarım.

Genç kız Mualla Teyzenin gözlerindeki ürpertici bakışları görünce süt dökmüş kedi misali pıtsı.

İşte bu minval üzere yola devam ederken artık tepemizde uçan bir polis helikopteri de bize katılmış ve sürekli anons ediyordu.

"34 J.E.T. 998877 Plakalı araç sürücüsü. Lütfen aracınızı sağa çekip durun.

Polis helikopteri durun diyordu ama Sedat'ın acelesi vardı. Çünkü girdiği ara sokaklar sebebiyle ne kadar hız yaparsa yapsın sadece beş dakikası kalmıştı. Beş dakika içinde Üsküdar'da olamazsa Asude oyacaktı onu.

Evetttt. Artık bitirelim bu macerayı.

Sonunda Kadıköy'e diye bindiğimiz (Pardon Mualla Teyze Üsküdar'a diye binmişti.) belediye otobüsü Üsküdar'a varmıştı. Varmasına varmıştı ama Sedat hâla kapıları açmıyordu.

KAMİL- Şoför bey oğlum kapıları açar mısınız?

ASUDE- Kapıyı açsana lan.

SEDAT- Ah hayatım yine anahtarını unuttun değil mi? Güzelim, paspasın altında yedeği var ya.

Mualla Teyze ve Nurten Hanım belediye otobüsünün içinde paspas arıyorlar. Önce paspası bulacaklar, sonra altından anahtarı alacak ve kapıyı açıp hepimizi hâlasa kavuşturacaklar (!)

ASUDE- Lan MANYAK HERİF. Kapıyı aç diyorum sana.

SEDAT- Tamam şekerim kızma. Anahtarı bulayım, hemen açıyorum.

KAMİL- Yahu otobüsün kapılarını açsana be adam.

ASUDE- Ulan duymuyor musun. Otobüsün kapılarını açsana geri zekalı.

Ya Rabbi şükür. Sedat nihayet hangi kapıyı açması gerektiğini anladı da dışarı çıkabildik.

Dışarı çıktıktan sonra otobüstekilerin her biri kendi yollarına gitti tabii ki. Ben de son defa Hayri'yi aradım.

SAMİ- Aloooo Hayriii. Biz Üsküdar'a geldik. Her şeye rağmen Asude'nin sayesinde Sedat kapıları açtı ve dışarı çıktık.

HAYRİ- Ben o Asude'nin biiiipp biiipp biiipp.

SAMİ- Ben de beraber.

NOT: Bu öyküde %100 gerçek olan iki şey var:

1- Bizim Soyak Yenişehir- Kadıköy hattında, Soyak Yenişehir'e oldukça yakın "Türkiye Çimento Müstahsilleri Birliği Teknik ve Anadolu Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi " diye bir durağımız var.

2- Bir Belediye otobüsü yolculuğumuzda yolculuğun başından sonuna kadar cep telefonu ile birileriyle konuşan şoförümüz son durağa vardığımızda yaklaşık beş dakika " Şoför bey lütfen kapıları açar mısınız" diye uyarmamızdan sonra otobüsün kapılarını açtı ve biz yolcular aşağı indik. Öylesine dalmıştı telefonla konuşmaya.

Öykünün diğer kısımlarına gelince: I ih.. Söylemem)))))))))))